Темницю темну збудувала ніч
І в ланцюги мене там закувала.
Запалена уявою, стогнала
Гаряча думка і летіла пріч.

Я не хотів пощади від ярма,
Ні волі з тої хмурої темниці,
Я лиш благав, аби душі криницю
Не випила зажерлива пітьма.

Щоб я не став пігмеєм перед тим,
Як відійду, замучений до смерті,
Щоб мій народ, у жорнах перетертий,
Не глеєм став, а хлібом золотим.